

TỰ-BẠCH

Đây là những vần thơ tha-thiết nhất
Tôi đã làm trong đáy ngục trần-gian.
Mẹ Việt-Nam càng khốn-đốn nguy-nan
Càng đau xót lòng con, dân hiếu-tử.

Ấy là lúc lương-tâm mình tự-xử
Dù cho mình chẳng có tội-tình chi!
(Thà gian-tham, những-nhiều, bạo-tàn đi!
Hay đốt-nát, biếng-lười, ham hưởng-lạc!)

Nhưng, đại-nghiệp đã lâm thời mục-rạc:
Oán trách gì thì cũng đã long-đong!
Tổ-Quốc ơi! Day-dứt lẽ hưng-vong*,
Sầu hận ấy biết ngày nào rửa sạch?
"Quốc-Gia hưng vong, thất-phu hữu-trách!"

*

Gửi về đâu, niềm cô-trung thiết-thạch,
Khi biển trời khuất bật bóng cờ thiêng?
Gác nợ chung, về bảm níu tình riêng;
Chính tổ ấm: đường cùng, nhưng lối thoát.

Vâng! Giữa cảnh thân tàn, đời dập nát,
May-mắn thay! tôi đạt được thiên-đường:
Một gia-đình với vợ quý, con thương,
An-ủi, dưỡng nuôi tinh-thần, vật-chất.

Nên tôi dệt những vần triu-mên nhất
Dành cho con, cho vợ, cho người thân,
Để phần nào ghi nhớ mối thâm-ân
Đã nâng đỡ, nếu không thì đã quy!

*

Trong đày-đọa, trong tận cùng thế-lụy,
Giữa đàn cừ dưới móng vuốt sài-lang,
Có những bạn tù khí-phách hiên-ngang
Đã đứng dậy, khinh lờm phường độc giống.

Họ đã chết để cho mình được sống,
Được tự-hào mà ngừng mặt, vươn lên.
Thà ở nơi nào, không tuổi, không tên;
Chứ đã biết, làm sao quên họ được?

Nên tôi chép một đôi lời tóm lược
Để di-lưu cho họ với gia-đình,
Và để họ dưới mồ đỡ tủi vong-linh
Đã xả thân lót đường cho mình tiến tới!

*

Thơ tôi đó: có người xưa, cảnh mới,
Từ trong tù ra đất rộng, trời cao;
Có nghĩa mẹ hiền bát-ngát trăng sao;
Có tình chị quý bao-la đất nước;
Có anh, có bạn, có em... lỡ bước
Theo đường tà rồi mới thấy sa chân;
Có chàng "đôi-lập" ngưỡng-vọng thù-quân
Đội địch đến mới vỡ lòng, sáng mắt;
Có nàng thiếu-phụ, tay bông, tay đất,
Tìm Tự-Do mơ ước vượt trùng-dương;
Có chú tu-hành cũng vương tai-ương
Phải nhập-thế để giành quyền sống đạo;
Và, chế-độ, với ngu đần, ngược-bạo;
Và, đồng-bào, trong kìm kẹp, làm-than...

*

Ở trong tù, có những lúc bầm gan:
Không chỉ giặc, mà còn do phía "bạn"!
Tôi đã dùng thơ mài gươm, đúc đạn...
(Nhưng, hiện-thời xin tạm gác sang bên)

*

Có những bài thơ mà trí lụn vùi quên
Nên tiếc mãi, khôn vãn-hồi chính-xác:
Những ý xuất-thần, những vần tuyệt-tác,
Những con yêu phiêu-lạc của tinh-thần...

*

Thơ cũng ào vào mạch máu, luồng gân
Với tin-tức về bà-con hải-ngoại:

Hoàng Cơ Minh, Võ Đại Tôn... thấp sáng lại
Ngọn đuốc soi đường giải-cứu Quê-Hương,
Và có em tôi, Lý Tống thân thương,
Với cuộc vượt ngục lòng danh thế-giới .

*

Tôi hãnh-diện là không hề động tới
Hồn Thơ mình khi ở dưới búa, trên đe .
(Sao có người đem Nghệ-Thuật ra khoe
Làm của đứt dăng cho loài ghẻ gớm!)

*

"Cơn Ác-Mộng" tuy không ra mắt sớm
(Vì thiếu tiền!) song muộn vẫn hơn không.
Nó vẫn là chứng-tích của thuở gai chông
Mà Đất Nước rơi vào trong bất-hạnh.

*

Xin cầu nguyện cho trời quang, mây tạnh,
Chôn chuyện buồn theo Thế-Kỷ Hai Mươi ...

THANH-THANH

LeXuanNhuan.com

www.vietnamvanhien.org

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VIỆT NAM VĂN HIẾN ON LINE VỚI HƠN 10200 TÁC PHẨM